Numer 274.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 30. Maja 1821 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro $\frac{6,635}{26,465}$ — Wydział Skarbowy.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Podaiąc do publiczněy wiadomości, że począwszy od dnia 1. Czerwca r. b. sprzedaż soli po wszystkich magazynach solnych w całym kraiu wraca w Administracyą Skarbową, domieszcza tu poniżěy nowy Regulamin solny z dnia 18. b. m. stanowiący przepisy względem stosunków tak magazynów solnych z Publicznością, iako też obowiązki szynkarzy solnych i w ogólności wszystkich mieszkańców w kraiu co do ograniczenia handlu solą, stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowěy Przychodów i Skarbu, ogłasza co następuie:

1. Ponieważ tak iak dotąd niewolno nikomu wprowadzać soli z zagranicy, bądź na spekulacyą handlową, bądź na własną potrzebę; przeto mimo urządzeń Urzędom Skarbowym w tém przedmiocie wydanych, wkłada Kommissya Woiewódzka obowiązek na wszystkich Kommissarzy Obwodowych., Wóytów Gmin i Burmistrzów, aby

ścisłą rozciągali baczność, iżby nikt soli sposobem defraudacyinym do kraiu nie wprowadzał i nieprzedawał.

Ostróżność ta potrzebna iest w czasie transportów soli, bądź wodą, bądź lądem, przez Entreprenerów transportów Berka Szmula i Ignacego Nayınark do magazynów Skarbowych przystawiać się winnéy, aby prowadzący pod pozorem soli Skarbowéy, nie przybierali defraudowanéy i przy przybiianiu galarów do lądów, lub w czasie transportów lądem, niewyładowywali i niesprzedawali.

2. W dalszym rozwinięciu §. 20. tu poniżéy umieszczonego nowego Regulaminu Solnego, tyczącego się kontrollowania soli do kraiu wchodzącéy, uwiadamia Kommissya Woiewódzka: że ktokolwiekby odkrył, lub przytrzymał defraudacyą soli, czy to przez samych Entreprenerów transportu, czyli też przez ich ludzi popełnioną, czy takowa defraudacya na granicy, lub też w kraiu dostrzeżoną i przytrzymaną zostanie, ten oprócz nagrody, to iest połowy ze wszelkich kar i konfiskat, po potrąceniu kosztów processu, otrzyma ieszcze w nagrodzie całkowitą ilość pieniędzy z kary konfiskat obiektu przez siebie odkrytego, lub przytrzymanego, zebranych.

3. W odwołaniu się do §. 26. zamieszczonego tu poniżéy nowego Regulaminu solnego, uwiadamia się: iż cena soli po magazynach od dnia 1. Czerwca r. b. pozostaie taż sama, iaka iest teraz ustanowioną, i po magazynach wszędzie dla publiczności wywieszona, a to aż do dalszego postanowienia.

4. Wreszcie co do obowiązków szynkarzy solnych i rozciągania nad niemi dozoru, Regulamin solny, mianowicie §. 8. 9. 10. 11. 12. 13. i 14. dokładnie objaśnia; — do którego odwołuiąc się Kommissya Woiewódzka, poleca Kommissarzom Obwodowym, Wóytom Gmin i Burmistrzom miast, aby przepisów tamże umieszczonych pod odpowiedzialnością ściśle dopilnowali.

Co ażeby każdego wiadomości doszło, Wóyci po Gminach, a Burmistrze po miastach zwykłym sposobem obwieszczą. — w Warszawie dnia 24. Mca Maja 1821 r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro 14,078. Dyrekcya Dochodow Niestałych.
KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODOW i SKARBU.

Po wydaniu Kommissyom Woiewódzkim, Magazynom Solnym i Entreprenerom transportu, repartycyi soli w roku $18\frac{20}{21}$ przez Rząd Administrować się maiącéy od dnia

1. Czerwca r. b. i po zapewnieniu się o dostateczném ilości soli u Rządów ościennych zamówioném, a dla mieszkańców Królestwa potrzebném, uznała właściwym Regulamin solny z dnia 24. Maja 1816 roku wydany, a Administracyi Dzierżawném tyczący się uchylić, a przy zaprowadzaiącéy się Administracyi Rządowey, w mieysce iego nowy wydać.

ROZDZIAŁ I.

Przepisy tyczące się karności Officyalistów, i stosunków mieszkańców Kraiu z Administracyą Solną, niemniéy kar na Defraudantów i malwersantów solnych.

§ 1. Prawo wyłączne sprzedaży soli Rządowi służące, w całém Królestwie Polskiém w zupełném swém znaczeniu i mocy, tak iak przed zmianą stałego Rządu Xięstwa Warszawskiego w latach 1811 i 1812 było, pozostaie; z tego powodu nie wolno nikomu na wolny handel, ani na własną potrzebę, soli z zagranicy do kraiu wprowadzać, tąż solą w iaki bądź sposób handlować, tak dalece, iż do handlu Rząd sam sobie tylko wyłączne zostawuiąc prawo, nikomu z prywatnych naymnieyszego nie pozwala mieć udziału.

§ 2. Zapewnia się mieszkańcom wolność kupowania soli w magazynach Królestwa Polskiego, tam gdzie się komu podoba, czy to na wyszynk, czyli też własną potrzebę, z zachowaniem przepisów tym Regulaminem obiętych.

§ 3. Kupuiącym sol w magazynach, wolno będzie płacić $\frac{1}{3}$ część w zdawkowéy kraiowéy monecie, i zasada ta przez Officyalistów przy magazynach ustanowionych przestąpiona, gdyby od kupuiących całkowitéy zapłaty w monecie grubéy wymagali, pociągnie za sobą kassacyą. Jakie zaś monety w kassach magazynowych przyimowane bydź winny, Tabella ostatniéy ewaluacyi monet z roku 1815. ma służyć za prawidło.

§ 4. Ktokolwiek zyskiem powodowany, sól z zagranicy do kraiu wprowadzi, zawini na konfiskatę wprowadzonéy soli; nadto ieżeli ią do kraiu na handel lub spekulacyą wprowadził, zapłaci kary po zł. p. sześć, a ieżeli na własną potrzebę po zł. p. trzy, a to za każde $4\frac{1}{2}$ funta wprowadzonéy soli wagi polskiéy.

§ 5. Wszyscy Pisarze i Kontrollerowie solni przy magazynach ustanowieni, za całość kassy, składów soli, budowli skarbowych i utensyliów, są odpowiedzialni. Ich będzie obowiązkiem odbierać sól podług § 22. ninieyszego regulaminu do magazynu dostawioną a to bez naymnieyszéy zwłoki, takową z kwitem celnym skonfrontować i ten dla swoiey legitymacyi dalszéy u siebie zachować; oprócz czego żądać powinni sobie doręczenia frachtbriefów.

Odpowiedzialność powyżéy zastrzeżona, gdzie są Pisarze i Kontrollerowie, rozciągać się będzie w $\frac{2}{3}$ równych częściach do piérwszych, a w $\frac{1}{3}$ do drugich. — Tam zaś gdzie sami tylko są Pisarze, odpowiedzialność całkowicie do nich regulowaną będzie. Co się tyczy sposobu odbierania i z odebranéy kwitowania soli, Reskrypt dd: 14. Kwietnia 1821. r. ad Nro 10,096. wyraźne obeymuiący przepisy, ściśle zachowywanym bydź ma. Dla dokładnieyszego zainformowania Officyalistów solnych, dawnieysze rozporządzenia onym przypomnieć tu iest właściwe mieysce, to iest: że przy dostawie soli, każda w szczególności beczka, kruch, lub bałwan, przez Szyprów lub wekturantów dopełnionéy, powinny bydź kładzione na wagę, z należytemi gwichtami w magazynie znayduiącą się; że obowiązkiem iest Officyalistów przekonywać się, czyli każda z dostawionych beczek, tudzież kruchy i bałwany istotnie tyle ważą, ile ważyć powinny tak podług kwitu celnego iako i frachtbriefu.

Po istotném przekonaniu się o niedowadze bęczek, sól w beczki do wagi przyzwoitéy, na każdy respective gatunek soli dostawionéy oznaczonéy, dopakowaną bydź powinna; a nakoniec przy téy czynności dostrzegać, czyli sól dostawiona iest dobra, z ziemią nie pomieszana, i dla tego tę i owę beczkę odbić i przeyrzeć iest obowiązkiem Officyalistów solnych. — Po odebraniu tym sposobem do składów swoich soli, i po wydaniu Entreprenerom transportu pokwitowania na Frachtbriefach, officyaliści solni od momentu tego za całość odebranéy soli są odpowiedzialni. — Dowody na usprawiedliwienie przychodu soli w magazynie, stanowić będą kontrakwity Kommissantów, Szyprów lub Wekturantów sól dostawiaiących, względem czego obszernieyszy znayduie się przepis w Reskrypcie dopiero co zacytowanym. Po wydaném zakwitowaniu dla Entreprenerów transportu, i po zapisaniu w regestr soli odebranéy, obowiązani będą Officyaliści Solni, złożyć Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu wprost od siebie, pod uniknieniem kary ninieyszym Regulaminem w § 23. zastrzeżonéy, z każdego upłynionego miesiąca rapport, z wykazem odebranéy w tymże Miesiącu soli.

§ 6. Ponieważ sól wszelka beczkowa w czasie przedaży dla Konsumentów, tyle ważyć powinna ile ważyła przy odebraniu, przeto na żądanie każdego z kupuiących, beczka kupiona przeważona bydź winna, ileby razy tego kupuiący żądał, końcem przekonania się, że przepisaną trzyma wagę, a co przez Officyalistów solnych pod żadnym względem wzbranianém bydź nie może. Sól w bałwanach lub kruchach z pod tegoż przepisu nie wyimuię się, i również powinna bydź przeważoną każdemu kupuiącemu, rachuiąc na każdy Centnar Berliński 110. funtów berlińskich.

Gdyby po nastąpionem kupnie soli w Magazynie, okazało się: że w Beczkowey soli znalezione zostały obce części, iako to: gnoy, ziemia, piasek, kamienie, obręcze i t. p. w takim przypadku nie tylko kupuiącemu wynadgrodzenie przez winnego ma natychmiast nastąpić, ale nadto Officyalista Solny, iako zawodzący zaufanie Rządowe, kassacyi nie omylnie podlegać będzie.—

§. 7. Każdy kupuiący na domową czyli własną potrzebę Sól z Magazynów Skarbowych, powinien od tychże brać stósowne zaświadczenie, które mu bezpłatnie wydane będzie. W przeciwnym bowiem razie, prowadzący sól bez tego zaświadczenia, podpadnie karze na Defraudantów przepisaney. Wiadomo iest Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, że za dotychczasowey Administracyi Dzierżawnéy, przepis ten lubo był do wykonania polecony, wszelako przez wiele Magazynów w zaniedbanie puszczony; z czego wynikło: że wiele porobiono processów malwersacyinych, daremnie utrudniaiących Władze, co ażeby na dal mieysca nie miało, przesłane będą Kommissyom Woiewódzkim zapasy wspomnionych zaświadczeń, z poleceniem rozesłania onych Magazynom Solnym, dla zamierzonego użytku, i czuwania nad osiągnieniem celu w wydawaniu onychże.—

§. 8. Wolno iest każdemu w kraiu szynkować solą w Magazynach Skarbowych kupioną, za uzyskaniem wprzódy koncessyi od Kommissyi Woiewódzkiéy. Rozumie się samo z siebie, że Szynkarze Solni którzy posiadaią koncessye, czy to za byłych Prefektów, czy też przez Kommissye Woiewódzkie na mocy Regulaminu Solnego daty 24 Maia 1816 roku udzielone, że odnowienia takowych Koncessyi, przy zaprowadzaiącey się Administracyi Skarbowéy nie potrzebuią, ieżeli przeciwko nim nie ma zarzutów o defraudacye lub o fałszowanie miar przy wyszynku soli, takowi bowiem Szynkarze posądzeni, lub szkodliwi, od dobrodzieystwa koncessyi na zawsze uchyleni bydź powinni. — Każda Koncessya, któraby nowemu pretendentowi wydaną była, stósownie do urządzenia z dnia 30 Czerwca r. 1812. na papierze Stemplowym ceny groszy 15 bez innych opłat udzieloną bydź winna.— Każdy Szynkarz opatrzony koncessyą, powinien ieszcze nabydź książkę Szynkarską z Magazynu Solnego za opłatą iednego Złotego Polskiego, która dotąd tylko trwać będzie, dopóki w zupełności zapisaną niezostanie. Na mocy tego przepisu, Kommissye Woiewódzkie zapasy książek Szynkarskich dawney edycyi ceny groszy 15 w Magazynach Solnych znaydować się mogące, iako bezużyteczne, nakażą zwrócić Magazynom do swoiego składu formularzy i druków, a natomiast przedstawią Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu potrzebę zasilenia Magazynów Solnych książkami Szynkarskiemi nowey Edycyi.

§. 9. Szynkarz Koncessyą i Książkę maiący, nie może soli w beczkach całkowitych, ani w bałwanach lub kruchach, nikomu ryczałtem sprzedawać, gdyż handel takowy iest zupełnie zakazany, wolno iest tylko Szynkarzowi koncessyonowanemu przedawać Sól na garce, kwarty, i funty. — Szynkarz pozwolenie to przestępuiący, oraz przepisów powyższych niedopełniaiący, i w tém przekonany, zapłaci kary za każdy Centnar sprzedanéy soli w bałwanach lub kruchach, lub beczkach całkowitych Złł: 30 wyraźnie Złotych Polskich Trzydzieści, z téy kary odbierze ⅓ część ten który przekupstwo to odkryie, i którémukolwiek Magazynowi Solnemu, Urzędowi Konsumcyinemu, Komorze Celney, lub Magistratowi doniesie i udowodni. Szynkarz każdy koncessyą opatrzony, kupiwszy Sól z Magazynu Skarbowego, powinien mieć przez tenże Magazyn w swey książce zapisano:

a) ilość i gatunek soli przez Niego zakupionéy.

b) ilość pieniędzy, z wyszczególnieniem dokładném gatunków monet za sól zapłaconych.—

c) zapis dopełnionego na beczkach i soli oplombowania— o co dopomnieć się tym bardziey winien będzie, gdy w przeciwnym razie prowadzący sól podpadnie karze na defraudantów przepisanéy. —

§. 10. Kazdy Szynkarz w którymkolwiek Magazynie Sól kupuiący, obowiązany iest w Magazynie zadeklarować, do którego mieysca onę zawieść, i iaki czas do przewiezienia mieć zamierza.—

Stosownie do takiey deklaracyi, będzie mu przez Magazyn Solny w książce Szynkarskiey zrobiony przypisek, obeymuiący:

a) dzień, miesiąc, i rok nastąpionego w Magazynie kupna,

b) Jmie i Nazwisko kupuiącego, oraz mieysce iego mieszkania.

c) Jlość Centnarów lub beczek kupioney soli.

d Mieysce dokąd ma bydź wieziona, z oznaczeniem czasu do podróży tey zamierzonego.—

Przeieżdzaiący z solą do mieysca zamierzonego podług tego zaświadczenia przez Miasta, powinien się Urzędom Konsumcyinym meldować, a tych obowiązkiem będzie zaświadczenie to z solą sprowadzoną sprawdzić, plomby zrewidować, i zaświadczenie zaawizować.— Jeżeli się okaże, iż na tém zaświadczeniu nie dostaie chociaż iednego Urzędu Konsumcyinego na trakcie w zaświadczeniu wyrażoném obiętego, i ieżeli w stosunku położenia Magazynu, dalszy Urząd Konsumcyiny dostrzeże, iż w bliższym Urzę-

dzie Konsumcyinym zaświadczenie produkowane i wizowane nie było, i nakoniec, ieżeli na całym trakcie wiezienia soli w wszystkich Miastach awizacya przepisana nie nastąpiła, sól podpadać ma konfiskacie, i mieyscowy Urząd Konsumcyiny rozpocząwszy w tym względzie Proces, przełożoney sobie Władzy natychmiast o takowém winien donieść zdarzeniu. Toż samo zrobioném bydź ma z solą, która traktem przepisanym nie była prowadzoną i ktora w czasie zamierzonym, a na zaświadczeniu wyrażonym, w mieyscu przeznaczenia nie stanęła.

Że zaś zdarzyć się mogą przeszkody nieprzewidziane w dowiezieniu soli do mieysca przeznaczonego, iako to: w przypadku złéy drogi; w takim tedy razie, aby Skarb był pewny swoich przepisów, i prywatny na proces wystawiony nie został, ostrzega się: że sól niedowieziona do swoiego mieysca, powinna bydź złożona w Urzędzie Konsumcyinym, lub gdzie takowego nie ma, u Wóyta Gminy wraz z zaświadczeniem. — Urząd Konsumcyiny lub Woyt Gminy w takim zdarzeniu obowiązany iest, zaraz po okazaniu sobie tego zaświadczenia, skonfrontowawszy go z solą i plombami, ieżeli czas oznaczony ieszcze nie upłynął, zapisać na témże zaświadczeniu dzień i Miesiąc złożenia teyże soli, a wrazie na dalszy transport oneyże wzięcia do swoiego przeznaczenia, ztwierdzi na tém zaświadczeniu, że sól ta zostawała pod zamknięciem, z wyrażeniem czasu, przyczyny, aby zawsze w zamierzonym strawieniu czasu wyiąwszy dni złożenia iey dla przypadku, na mieyscu stanęła.

§ 11. Szynkarz maiący zapas soli, nie może kilka razem beczek do wyszynku rozpoczynać, póki iedna beczka w zupełności wyprzedaną nie będzie, inne bez naruszenia plomb nietykalne zostawać powinny. — W przypadku dostrzeżenia u którego szynkarza, że beczki są bez plomb, pomimo niewyszynkowania pierwszéy, wszystka sól ma bydź uważana iako defraudowana i iako takowa zkonfiskowana.

Każdego szynkarza iest obowiązkiem, po przybyciu swoiém oddać książkę z koncessią mieyscowemu lub naybliższemu Urzędowi Konsumcyinemu, dla zrobienia przez niego superrewizyi przywiezioney soli i plomb, tudzież w ciągu wyprzedawania soli żądać odeymowania plomb, w miarę potrzeby otwierania więcéy beczek do wyszynku. — Przy każdey peryodycznéy rewizyi przez Inspektorów Wydziałowych w Urzędach Konsumcyinych lub kontrolach handlowych odbywanéy, Inspektorowie Wydziałowi szczególne rewizye u szynkarzy solnych w Miastach przedsiebrać powinni, celem przekonania się o dopełnieniu warunków szynkarzom przepisanych, o zgodności zapasów soli z książką szynkarską znayduiących się, iako też o rzetelności cząst-

kowéy sprzedaży. — Czynność ta ażeby w protokułach rewizyinych Jnspektorów Wydziałowych Kommissyom Woiewódzkim podawanych, przepominaną nie była, nakażą im Kommissye Woiewódzkie, ażeby w respective protokułach dowód rewizyi u szynkarzów odbytéy, bywał domieszczonym.

§ 12. Ponieważ w Magazynach znaydować się będą tylko następuiące gatunki soli:

a) Kamienna Wieliczkowska i Bocheńska w beczkach, kruchach i bałwanach.

b) Warzona Samborska.

c) Warzona Liwerpolska.

Przeto wszelkie inne gatunki, u kogobądź znalezione, iako z za granicy w chęci defraudacyi sprowadzone uważane zostaną, i konfiskacie podlegać będą; obowiązani są szynkarze sprzedawać sól, podług żądania kupuiącego na miarę lub też wagę, a sól w znacznieyszych kruchach i kawałach, nie inaczey iak tylko na wagę sprzedawaną bydź powinna, pod karą konfiskaty soli u niego znayduiącey się.

§ 13. Nie wolno iest ani prywatnym Mieszkańcom na własną potrzebę, ani koncessyonowanym szynkarzom na wyszynk, więcéy mieć w zapasie nad 60. centnarów soli w Magazynach kraiowych zakupionéy, a gdyby przestąpienie tego przepisu komu dowiedzioném było, temu wszystka sól zkonfiskowaną zostanie

§ 14. Zeby zaś żaden szynkarz nadto niezyskiwał z wyszynku soli, i aby publiczności niekrzywdził, obowiązkiem iest Kommissyów Woiewódzkich przez właściwe Wydziały ułożyć taxę, po czemu garniec, kwarta, półkwarty i funt soli podług miary nowopolskiey sprzedawane bydź maią — Przy układaniu téy taxy, zachowanym bydź ma nayściśléy Reskrypt d: d: 13 Grudnia 1813 r. ad Nro 29,789. przy zaprowadzaniu nowych miar i wag co do tego przedmiotu zastosowany. — Tym sposobem ułożona taxa na każdy gatunek, ma bydź we wszystkich Miastach ogłoszona na Ratuszu, oraz na drzwiach u Burmistrza przybita, niemniey każdy szynkarz Mieyski i Wieyski mieć ią powinien, tak ażeby każdy mógł przekonać się, po czemu za garniec, kwartę, lub funt soli płacić należy, a gdyby Szynkarz drożey nad nią przedawał, wtedy wszystka u niego znayduiąca się sól, zkonfiskowaną i koncessya iemu odebraną będzie.

Szynkarz Wieyski szynkuiący sól po wsiach, winien iest stosować się do taxy w naybliższem mieście ustanowionéy, pod karą wyż wymienioną. — Wolno mu iednak sól taniey sprzedawać od taxy soli na pobliższe Miasta ustanowionéy.

(*Dalszy ciąg w* **DODAT-**

DODATEK DO NUMERU 274.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

(*Dalszy ciąg Regulaminu solnego*)

Nakoniec gdy w każdym Mieście dostateczna liczba szynkarzy iest przeznaczona do szynku soli, zatém zakazuie się w zupełności ieżdzenia na iarmarki, targi, odpusty do Miast lub wsi obcym szynkarzom koncessyonowanym, w zamiarze szynkowania solą.

§ 15. Ktokolwiek czy to z straży Rządowéy, czy też z prywatnych Mieszkańców defraudacyą soli odkryie lub przytrzyma, odbierze w nagrodzie połowę z wszelkich kar i konfiskat obiektu przez siebie doniesionego, odkrytego lub przytrzymanego.

§ 16. Statki i fury entreprenerów transportu solą ładowane, od opłaty dłogowego, mostowego, grobelnego, iako własność Skarbową na sobie maiące, wolne bydź maią; niemniey że też statki i fury ładowane, lub do ładunku przysposobione od rekwizycyi Woyskowych wolne bydź winny.

§ 17. Żeby Skarb dla zbyt przewlekłego formowania processów nie cierpiał, tudzież aby winny defraudacyi nie uchodził sprawiedliwéy kary, iak równie aby denuncyanci i przestrzegaiący granic rychleyszą swoiey baczności odebrali nagrodę, processa z defraudantami solnemi od rozpoczęcia każdego respective w przeciągu dwóch Miesięcy kończone bydź powinny, i w tém względzie ostrzegaią się Kommissye Woiewódzkie, iż za każdą zwłokę nad termin tu określony okazaną, kara Złł: 100. wyraźnie Złotych sto na winnego wymierzoną zostanie. — Dla utrzymywania potrzebnéy w téy mierze kontrolli, podawane bydź maią Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu od dnia 1. Czerwca r. b. listy kwartalne processów solnych.

ROZDZIAŁ II.

Przepisy tyczące się Administracyi Solnéy, co do służby i urządzenia wewnętrznéy przedaży tudzież dostawy Soli.

§. 18. Zadna z komór pogranicznych nie ma mocy expedyowania soli do kraiu, bez wyraźnego paszportu od Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu uzyskanego, —

paszporta na wprowadzenie soli do magazynów, wydawane będą tylko Entreprenerom transportu.

§. 19. Urzędy pograniczne celne, do expedyowania soli za paszportami Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu ustanowione i upoważnione są.

w Województwie Krakowskiém.

Komora Opatowiec — Expedytura solna Igołomia — Przykomórek Modzeiów — Przykomórek Cianowice.

w Województwie Lubelskiém.

Komora Tomaszów — Przykomórek Kryłów — Przykomórek Krzeszów.

w Województwie Kaliskiém.

Komora Pyzdry.

w Województwie Mazowieckiém.

Komora Nieszawa.

w Województwie Augustowskiém.

Komora Kiduły.

Na inne komory bez upoważnienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu sól prowadzoną bydź nie może. — Jeżeliby poźniéy iakie zmiany nastąpiły, takowe tylko przez Kommissyą Rządową postanowione bydź mogą.

§. 20. Expedycya soli na granicy przez Komory, Przykomórki i Expedytury solne wyżéy wyrażone, odbywaną będzie w tym sposobie:

a) Jak tylko transport wodny lub lądowy na granicy stanie, obowiązkiem będzie każdego sól prowadzącego, i frachtbriefem opatrzonego, podać iasną deklaracyą w tych szczegółach:

Za iakim paszportem de dato i Nro sól wprowadza i iakiego gatunku.

Wiele w szczególności beczek, bałwanów lub kruchów i iakiéy wagi.

Wiele w ogólności podług wagi rachuiąc, bydź powinno Centnarów berlińskich, rachuiąc na każdy Centnar berliński 110. funtów berlińskich.

Do którego magazynu sól ta iest przeznaczona, w iakiéy liczbie beczek i centnarów na beczkach, kruchach, lub bałwanach wyrachowanych. Gdy iednak bydź może, że na komorach, przykomórkach i Expedyturach solnych, nie ma wag berlińskich tylko polskie, przeto Kommissye Woiewódzkie stosownie do Reskryptu daty 13. Grudnia 1819 r. Nro 29,789. zainformuią ie, że 110. funtów berlińskich, czynią 126. funtów i 27. łutów polskich, i że stosownie do téy redukcyi, expedycya soli na pograniczu odbywaną bydź ma.

b) Po otrzymaniu takiéy deklaracyi, komora, przykomórek lub expedytura solna natychmiast przedsieweźmie rewizyą soli, próbowaniem wagi beczek, i dochodzeniem czyli w beczkach sama tylko sól, a nie inne iakie towary znayduią się.

c) Gdyby nadspodziewanie zamiast soli w beczkach, inne iakie towary znalezione były, te bez względu zostaną skonfiskowane, sól zaś przy któréy takie towary znalezione były, iako produkt na potrzeby kraiu prowadzony, do mieysca iéy przeznaczenia wolno puszczona będzie, ieżeli przyzwoicie deklarowaną była.

d) Aby wyiść z wszelkich sprzeczek o wagę na beczkach obrachowywać się maiącą, obwieszcza się, że:

Soli kamiennéy Szybikowéy i zielonéy w beczkach po funtów Berlińskich 330. ważących, rachuie się beczka za centnar: Berlińsk: 3. — Sól Samborska warzona w beczkach troiakich:

Beczka po funtów 165. ważąca, rachuie się za centnar ieden funtów 55.
Beczka teyże soli po funtów 110. ważąca, rachuie się za centnar ieden.
Beczka teyże soli po funtów 82½. ważąca, rachuie się na funtów 82½.

Soli Liwerpolskiéy w beczkach po funtów berlińskich 303¾. ważących— rachuie się beczka za centnarów dwa funtów 83¾.

c) Sól kamienna w bałwanach i kruchach w powyższém wyrachowaniu wagi pomieszczoną bydź nie może, dla tego że kruchy i bałwany, nie trzymaią iednostaynéy wagi.

§. 21. Wszelkie opłaty celne, lub potoczne na granicy praktykowane, od soli wprowadzać się maiącéy, iako własności Skarbowey, znoszą się, i pobierane bydź nie maią przez komory, przykomórki, i Expedytury solne pod żadnym tytułem lub nazwiskiem.

§. 22. Prowadzący sól, po odbytéy w powyższym sposobie expedycyi, poświadczony mieć będzie sobie frachtbrief na sól Austryacką uzyskany, i wydany mieć sobie będzie kwit celny dowodzący odbytą rewizyą, który w każdym Urzędzie Celnym, lub konsumcyinym którędy sól do mieysca swego przeznaczenia przechodzić będzie, okazanym bydź powinien— Kwitów zaś tych tyle bydź winno, na wiele partyi podług deklaracyi prowadzącego sól do różnych mieysc dzielić się będzie. Szczegóły kwitu takie bydź maią:

a) Imie i Nazwisko prowadzącego.

b) Za iakim paszportem z daty i Numeru.

c) Wiele soli zadeklarował, i do którego mieysca.

Z takim wizowanym kwitem do mieysca przeznaczenia przychodząc, kwit ten mieyscowemu Pisarzowi solnemu oddany bydź ma, a Pisarz ostateczną rewizyą soli zrobiwszy, sól do składów przyimie i odbierze, a kwit dla swéy dalszey legitymacyi u siebie zachowa.

§. 23. Komory, przykomórki, i Expedytury solne wyżéy wyrażone, po odbytéy expedycyi soli wedle deklaracyi prowadzącego nastąpionéy, pierwszą pocztą w prost od siebie do Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu podadzą Rapport o teyże Expedycyi, z wyrażeniem szczegułów w §§ powyższych wymienionych. Uchybienie w podawaniu rapportu tego, za pierwszym razem pociągnie karę Złpol: 25. za drugim Złpol: 50. a za trzecim oddalenie ze służby.

Takowy Rapport właściwéy Kommissyi Woiewódzkiéy w któréy obrębie magazyny sól z takowéy expedycyi odebrać maiące są położone, także złożony bydź ma.

§. 24. Wszelkie mitręgi przy spełnianiu Urzędowych obowiązków przez Officyalistów pogranicznych czynione, tudzież opóźnianie expedycyi dla widoków własnych zrządzone, kassacyą na winnych ściągną; ich bowiem iest obowiązkiem spieszném dopełnieniem służby łagodzić to, co ostrość przepisów do zachowania konieczném wskazuie.

§. 25. Po expedycyi soli na granicy, winne są komory, przykomórki, lub Expedytury solne, deklaracye sól prowadzących zaciągnąć w Regestr z temi szczegułami, iakie są wyżéy opisane, nie opuszczaiąc zwyczaynego Dziennika i ogólnéy dziennéy summowanéy percepty. — Deklaracye i Regestra porządnie i czysto utrzymywane bydź powinny, wydarzone wszystkie odmiany deklaracyi i rewizyi, notowane bydź maią w Regestrze. — Deklaracye odebrane czysto zachować, i one przy Regestrach kwartalnych Kommissyom Woiewódzkim, wraz z zwrotem w oryginale paszportów użytych odsyłać będzie obowiązkiem komor, przykomorków lub expedytur solnych; — po zrewidowaniu Regestrów Kommissye Woiewódzkie paszporta z niemi zgodne znalazłszy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu odsyłać będą.

§ 26. Cena przedażna soli iednego centnara Berlińskiego w każdym magazynie Taryffami przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wydawać się maiącemi stanowioną i podług nich przedaż soli w magazynach uskuteczniana będzie.

§. 27. Officyaliści Solni są obowiązani przedawać Sól podług ceny przez Rząd ustanowionéy, przyymuiąc w $\frac{1}{3}$ części, kraiową srebrną zdawkową Monetę gdyby kto

z kupuiących takową płacił, a w $\frac{2}{3}$ częściach podług ostatniey Ewaluacyi monet w roku 1815 ogłoszonéy, a to pod uniknieniem kary w §. 6. ninieyszego Regulaminu zastrzeżonéy— Rozumieć się iednakże ma, że płącącemu zupełnie w monecie grubéy przedaż soli odmówioną bydź nie może dla tego, że w $\frac{1}{3}$ części wzdawkowey monecie nie płaci.

Taxa soli dla każdego Magazynu ustanowiona, powinna bydź zawsze na drzwiach Expedycyinych przybitą, aby ie Publiczność mogła przeczytać. — Officyaliści Solni którzyby Sól drożey nad ustanowioną taxę przedawali, lub gdyby nad tęż taxę od kupuiących żądali i pobierali iakie nie prawne datki, lub nakoniec gdyby przybywaiących po Sól w Magazynach przytrzymywali w widokach osobistego zysku; za doszłym w tey mierze doniesieniem do Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu, Kassacyi podlegać będą.— Oprócz tego, nie iest wolno tymże Officyalistom handlować solą w Beczkach, ani też cząstkowo na kwarty, garce lub funty sól sprzedawać, czy to przez samych siebie, czyli też przez ludzi swoich, pod powyższém zagrożeniem. Wszelkie nadużycia Officyalistów Solnych, celem onych na zawsze ukrócenia, iak nayskrypulatniey karane będą, i ażeby przepisy ninieyszym Regulaminem obięte, przez nich dopełniane były, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zadysponuie z swéy strony śledzenie ich postępków, aby w każdym razie nadużycia obowiązków lub służby, zmiana przestępnych Officyalistów natychmiast następowała.

§. 28. Wszelka Sól beczkowa w Magazynie Solnym przez Szynkarza koncessyonowanego kupiona, wprzódy wydaną mu bydź nie może, dopóki oplombowaną nie zostanie— zatém każda Beczka tak ma bydź przez Officyalistów Solnych sznurem na dnach opasana, iżby na każdém dnie, iedna plomba wyciśniętą była, a to żeby w drodze żadney beczki odmienić nie można— Potrzebna ilość plomb, cechy do nich stosowne, dostarczone będą z strony Rządu, a szpagat z Materyałów piśmiennych w nowym Etacie z tego powodu podwyższonych, na *respective* Magazyny przeznaczonych, przez Officyalistów solnych zakupowany bydź winien. Stosownie do ninieyszego punktu, ilość potrzebna plomb z tąd w prost Magazynom sól beczkową odebrać maiącym przed 1 Czerwca r. b. przesłaną będzie i późniey przesyłaną zostanie.— Co się tyczy cechów Magazynowych, gdy takowe z Urządzeń dotychczasowych w Magazynach Solnych znayduią się. przeto takowe tamże zostawać maią.

Względem powiększonych Materyałów piśmiennych z przyczyny wzrastaiącéy potrzeby na szpagat, Kommissye Woiewódzkie przy kommunikacyi szczególnych Etatów Magazynowych, bliższe odbiorą obiaśnienie.

Kto zakupi sól na własną potrzebę w beczkach, w tym przypadku plomby przykładane bydź nie maią, albowiem dla utrzymania iedynie pewney Kontrolli nad Szynkarzami Solnemi, plombowanie beczek w r. 1816 zaprowadzone, nadal zachowuie się.—

Urzędy Konsumcyine obowiązane będą od każdego Szynkarza z swoiego mieysca plomby odebrać, i takowe Kommissyom Woiewódzkim przesyłać do dalszego przelania i użycia.

Pisarze Solni wszelką Sól kupioną przez Szynkarzy Koncessyonowanych, wpisywać maią tymże w książki tak nazwane Szynkarskie, z wyrażeniem monet zapłaconych zgodnie z Dziennikiem przedaży; kupuiącym zaś na własną potrzebę, wydawane będą zaświadczenia bezpłatnie. — Tak książki iako i zaświadczenia dostarczane będą ze Skarbu.—

§. 29 Za każdy upłyniony Miesiąc, poczynaiąc od dnia 1 Czerwca r. b. Officyaliści solni obowiązani są ułożyć Extrakt stósownie do przepisanego wzoru, którego dostateczna ilość drukowanych Exemplarzy wprost Magazynowi przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu przesłaną będzie.— Extrakt takowy naypierwszą pocztą do Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu w dwóch iedno brzmiących Exemplarzach, i do Kommissyi Woiewódzkiey w trzecim pod uniknieniem zagrożoney w §. 23. kary niezawodnie podać, w raz z wykazem Soli odebraney podług §. 5. ninieyszego Regulaminu.— Aby w tém mieyscu zapobiedz wszelkiey wątpliwości, Kommissya Woiewódzka ostrzeże Officyalistów Solnych, iż ieżeliby na dzień 10 każdego Miesiąca naypóźniey upłynionego, Extrakty podane nie były, kary zagrożone nieochybnie ściągane będą, które gdyby po trzykrotném wymierzeniu, okazały się bezskutecznemi, wtedy nie wątpliwa Kassacya na winnych przewłoki nastąpi.—

Względem rewizyi Extraktów Miesięcznych i Rachunków rocznych Magazynów solnych od dnia 1 Czerwca r. b. poczynać się maiących, osobny iest przepis w §. 32 sub litt f.

§ 30. Officyaliści solni, iako to: Pisarze i Kontrollerowie przy Magazynach solnych znayduiący się, zostawać będą pod bliższym dozorem Kommissyi Woiewódzkiey. — Obowiązkiem ich będzie oprócz powyższych przepisów, sól sprzedawać, za sprzedaną pieniądze odbierać, porządek służby we wszystkim podług ninieyszego Regulaminu zachować, które aby tym ściśley wykonywane były, obowiązani są kaucye dostateczne i legalne złożyć, nad ktorych ważnością ze względem na czas ich waloru, Kommissye Woiewódzkie czuwać są w obowiązku.

Stróże i Bednarze przy Magazynach solnych będący, lecz tylko etatami szczególnemi Kommissyom Woiewódzkim kommunikować się maiącemi obięci, od dnia 1. Czerwca r. b. na Skarb przechodzą i przez Skarb opłacani będą.

§ 31. Pieniądze za sól sprzedaną w Magazynach, maią bydź naymniey co tydzień, pocztą odsyłane do Kassy Jeneralnéy Poborów, a gdyby okazało się, że superaty solne w Magazynach zatrzymywane były, w większey ilości, aniżeli kaucye Officyalistów wynoszą, na ten czas, niezawodna kassacya winnych Officyalistów nastąpi, czego również naymocniey dopilnować Inspektorów Wydziałowych iest obowiązkiem. — Koszta przy każdym respective Magazynie na pensye, bednarkę od wyprzedaney soli, na materyały pismienne, worki i baryłki, koszta nadzwyczayne, iako to: na posłańca pocztowego, na odwózkę superat do stacyi pocztowych, czynsz gruntowy, naiem lokalu, opłata podymnego, składka ogniowa, i na kominiarza, będą oznaczone w szczególnych etatach dla każdego Magazynu ustanowić się maiących, nad które pod żadnym tytułem, i w żadnym przypadku Magazyny solne expensować nie mogą. — Bliższe tego obiaśnienie odbierać będą Kommissye Woiewódzkie, przy kommunikacyi szczególnych etatów, a ztąd wynika, że wszelkie likwidowania oddzielnie nieprzewidzianych wydatków, nadal mieysca mieć nie powinny. — Co się tyczy kosztów wylichtowania soli ze statków, przeważenia, obednarzenia i uszychtowania oney w szopach solnych, tak przy Magazynach solnych iako i lądowych, takowe do entreprenerów transportu soli w zupełności należą, które ponosić ich iest obwiązkiem.

§ 32. Bliższy dozór nad Magazynami solnemi, pozostaie przy Kommissyach Woiewódzkich; w tym więc celu należeć do nich będzie:

a) Czuwanie nad rzetelnością przedaży soli w Magazynach, punktualnością wykonywanych obowiązków przez Officyalistów solnych, i regularném odsyłaniem supperat solnych do Kassy Jeneralney Poborów, w Warszawie.

b) Przestrzeganie defraudacyi solnych, formowanie i decydowanie interessów, tak o defraudacye iako i Malwersacye wytoczonych.

c) Dozieranie przedaży soli szynkarskiey.

d) Dostrzeganie legalności kaucyów Officyalistów solnych.

e) Rewidowanie peryodyczne Magazynów solnych, przez Inspektorów Wydziałowych, i takowych w Kommissyach Woiewódzkich superrewidowanie, a następnie Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu onych podawanie.

f) Rewidowanie rachunków rocznych przez Magazyny solne składanych, z extraktami miesięcznemi, przez Kontrollę Jeneralną Kommissyi Rządowey Przychodów,

i Skarbu rewidowanemi, i Magazynom zwracanemi zgodnych, a następnie przesyłanie takowych Jzbie Obrachunkowey.

Dla gruntownieyszego zaś rozwinięcia tego bliższego dozoru i z niego wypływaiących obowiązków, umieszcza się w szczegółach następuiąca informacya.

ad a) Często odbywane rewizye w Magazynach postawić potrafią Kommissye Woiewódzkie w dostateczném przekonaniu o rzetelności Officyalistów solnych, następnie o nieodstręczaniu się Publiczności od nabywania soli w pobliskich Magazynach, a gdy od ścisłego wykonania tego artykułu zawisły dochody solne w każdym respective Magazynie, przeto Kommissye Woiewódzkie pod własną odpowiedzialnością, a mianowicie samego Prezesa, całego składu Wydziału Skarbowego i Jnspektorów Wydziałowych, Officyalistów solnych, naystaranniey zayimą się około całości Kass, zapasów solnych, akuratności służby wewnętrzney w Magazynach i onych ile iest tylko może nayregularnieyszego rewidowania, ze względem nawet na trwałość, i całość budynków solnych, znacznym nakładem Skarbu publicznego utrzymywanych. — Kommissye Woiewodzkie w każdym Miesiącu przekonywać się i tego przestrzegać maią, czyli superaty regularnie w każdym tygodniu do Kassy Jeneralney Poborów w Warszawie są odsyłane, a wrazie tego przepisu niedopełnienia, natychmiast suspensę na winnego zadysponować maią przez swoich Jnspektorów Wydziałowych.

To ostrzeżenie w czasie obecnym ile iest potrzebném, tyle w razie zaniedbanego dozoru, będzie realizowaném ze względu na przechodzącą teraz pod Administracyą publiczną tę gałęź dochodów publicznych, która iuż to z powodu wolnego handlu, iuż to ustałéy administracyi Rządowéy, z przyzwoitych karbów regularności i dostateczney odpowiedzialności Osob, wyść przeciągiem lat ośmiu mogła.

ad *b*) W §§ 15 i 17. ninieyszego regulaminu obięte przepisy, przedmiot ten zupełnie rozwinięty wyrażaią, których wykonania Kommissye Woiewódzkie nayskrupulatniéy przestrzegać maią.

ad c) Urzędom Konsumcyinym, Kontrollom handlowym, Inspektorom wydziałowym, tudzież Kommissarzom Obwodowym, polecać będą Kommissye Woiewódzkie dopilnowanie tego, aby Szynkarze solni w miastach i wsiach nadużyciów z solą nie robili, wodą iéy nie kropili, piasku, ziemi lub mąki, dla utrzymania wagi, lub miary, nie mięszali, i podług żądania kupuiącego na wagę lub miarę sól podług taxy ustanowionéy sprawiedliwie sprzedawali.

(*Dokończenie w* DRUGIM DODA-

DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

(*Dokończenie Regulaminu solnego*)

Taxa raz ułożona, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzona, dotąd służyć będzie dla Szynkarzów za prawidło w sprzedaży, dopoki cena kupna soli w Magazynach zmienioną nie zostanie. Za nadużycia cząstkowéy sprzedaży soli, włożą Kommissye Woiewódzkie szczególnieyszą odpowiedzialność na Burmistrzów i Wóytów Gmin, lub ich Zastępców, którzy z Urzędów swoich za wszelkie spełniane nieprzyzwoitości, przez siebie niedostrzegane, ukaraniu podlegać będą.

ad *d*) Z odniesieniem się do § 5 i 30 ninieyszego Regulaminu, do Kommissyów Woiewódzkich należy szczególnie dopilnować, aby każdy Officyalista solny kassowy legalną, dostateczną, i do stopnia swego przywiązaną kaucyą był zaopatrzony; iak bowiem od tego zawisła całość dochodów publicznych, tak równie powierzenie kassy Officyaliście niekaucyonowanemu przeciwko Regulaminowi kassowemu, pociągnie za sobą regres odpowiedzialności na kim wykaże się dopuszczenie Installacyi niekaucyonowanego, lub nielegalną kaucyą maiącego Officyalisty.

ad *e*) Lubo ustanowione są Inspektoryaty solne dla odbywania nayleрszych kommisoryów, załatwienia Interessów rychłego zaradzenia wymagaiących, i superrewidowania magazynów, o czém Kommissye Woiewódzkie przy kommunikowaniu sobie oddzielnéy Instrukcyi są zawiadomione, wszelako rewidowanie peryodyczne magazynów solnych, przez Inspektorów Wydziałowych pod ich osobistą odpowiedzialnością koniecznie raz w miesiąc każdego Magazynu bez wyiątku następować powinno. Protokuły takiéy rewizyi w Kommissyach Woiewódzkich zmonitowane, dla dopełnienia superrewizyi przez właściwe Bioro osobno przedstawiane bydź winny, a uchybienie terminów tak w saméy rewizyi, iako w przesyłaniu Protokułów, pociągną za sobą kary stopniowane podług § 23. a za niedokładność rewizyów, i zaniedbany dozor, odpowiedzialność nietylko do Inspektorów solnych i Inspektorów Wydziałowych, ale i całego składu, w tym § sub litt: *a*, obiętego, zastosowaną będzie.

ad *f*) Dostateczność Kontrolli, i możność zaradzenia niedostatkowi w każdéy chwili, zapłata Rządowi Austryackiemu za sól konwencyą zapewniona, prowadzenie obrachunków z Rządami ościennemi, zaspokoienie frachtów Entreprenerom transportu należnych, aby w żadnym względzie zastrzeżonych terminow wypłat nieopóźniać, wszystko to wskazywało tę nieuchronną potrzebę, że powyżéy wyrażone przedmioty

w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu koncentrować się, i że Superaty solne z magazynów do kassy Jlnéy Poborów w Warszawie wpływać directe powinny; w tym celu urządzona iest dostateczna w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu Kontrolla, która, ażeby swoim nieuchybiała celom, polecą Kommissye Woiewódzkie Officyalistom solnym, aby stosownie do § 29. ninieyszego Regulaminu, Extrakty miesięczne regularnie do Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu podawały. Po nastąpioney w Kontrolli Jlnéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu rewizyi każdego Extraktu, takowy będzie magazynowi z stosowném poświadczeniem lub uwagami w duplikacie zwróconym, a na fundamencie tychże duplikatów oryginalnych i uwag Kontrolli Jlnéy nad niémi poczynionych, Officyaliści Solni obowiązani będą za rok 1821. poczynaiąc od 1. Czerwca r. b. naypóźniéy na dzień 15 Stycznia 1822. roku pod karami zastrzeżonemi złożyć Kommissyom Woiewódzkim Rachunki roczne, co do percepty soli kontrakwitami dostawców i kwitami celnemi komor pogranicznych, a co do expensy soli, dochodu pieniędzy za sprzedaną sól, i książki szynkarskie, duplikatami rewidowanemi oryginalnemi extraktów, nakoniec co do expensy pieniędzy szczególnemi etatami i kwitami percypientów, iako też kwitami kassy Jlnéy Poborów z odesłanych superat udowodnione, w czterech iedno-brzmiących exemplarzach Kommissyom Woiewódzkim złożyć. Nadrachmistrze Wydziałów Skarbowych przy Kommissyach Woiewódzkich będący, rewizyą Rachunków rocznych magazynowych zaymować się winni, a po uzupełnieniu wszelkich wątpliwości i monitów, ieden exemplarz rachunku wraz z dowodem Izbie Obrachunkowéy, z dołączeniem Protokułu odbiorczego, przez Kommissye Woiewódzkie podany bydź ma; drugi Exemplarz do Akt magazynowych, trzeci dla wiadomości Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu wraz z Protokułem odbierczym odesłać, a czwarty w Kommissyi Woiewódzkiéy zachować należy.

Za przybywaiącą z powodu tychże Rachunków rocznych pracę dla Nadrachmistrzów, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła sposobem wynagrodzenia rocznego, dla każdego Nadrachmistrza z funduszu solnego zrobić dodatek do pensyi w kwocie Złł. pol. 600. a to za udowodnieniem odesłania wszystkich rachunków rocznych respective magazynów wszystkich każdego Woiewództwa, do Izby Obrachunkowey. — Oznaymią Kommissye Woiewódzkie magazynom solnym, że w przypadku gdyby przy rewizyi extraktów dwukrotnie nastąpione monitum bezskutecznem bydź się okazało, że za trzecim razem na winnego Officyalistę iako nieposiadaiącego dostateczney kwalifikacyi, oddalenie ze służby rozporządzone zostanie.

§ 33. Ponieważ zapasy soli w magazynach, tudzież kassy znayduiące się przy nich, wymagaią zupełnego bezpieczeństwa; przeto Kommissye Woiewódzkie tego szczególniey przestrzegać będą, ażeby zabudowania solne od wszelkiego kwaterunku wolne były, a nadto ażeby przy magazynach wszystkich, straż z Weteranów przydaną została.

§ 34. Sól Skarbowa w magazynach znayduiąca się, chociażby na potrzeby Rządowe, bezpłatnie z magazynów braną bydź nie może.

§. 35. Kommissye Woiewódzkie nad Instrukcyą ninieyszą czuwać są obowiązane, przeciwko niéy postępuiących Officyalistów karać, suspendować, i do oddalenia przedstawiać będą mocne Każdy zaś Officyalista Celny, Solny, Konsumcyiny, Administracyiny i Policyiny, nad wykonaniem i zachowaniem onéy, tak iak powinność służbowa, i obowiązek przysięgi wykonanéy po nim wymagaią, czuwać powinien; do wiedziony bowiem pozór naymnieyszéy nierzetelności, czyto rozmyślnie, czy z niedbalstwa, czy też z nieznaiomości przepisów popełnionéy, uniewinniać go nie może, lecz owszem nie tylko posadę swoią utraci i po kary gdzie należy odesłanym zostanie, ale nadto szkody zrządzone z maiątku iego i kaucyi poszukiwane będą.

Aby przeto nikt niewiadomością tych przepisow nie zasłaniał się, winne będą Kommissye Woiewódzkie natychmiast od siebie wydać Okólnik, zmierzaiący do ustalenia ninieyszych przepisów, iak rownież i to, co stosownem bydź uznaią, a co potrzebnem iest dla wiadomości mieszkańców, i odstręczaiącem ich od chęci defraudacyi, w Dziennikach Woiewódzkich pomieszczą.

Minister Prezyduiący
J. Węglenski.

Naczelnik Bióra
Marszałowski.

Sekretarz Jeneralny
Kruszyński.

Jankowski, Sekr: Bióra.

List Gończy.

Sąd Policyi Prostey Powiatu Radzieiowskiego.

Gdy obwinieni o kilkokrotne kradzieże, bracia Jan i Michał Lidtkie z transportu od Sądu tuteyszego do Sądu poprawczego w Warszawie, w końcu Grudnia r. z. zbiegli. — Wzywa uprzeymie wszelkie władze kraiowe, zagraniczne, oraz mieszkańców, ażeby tych zbiegów śledzić, wyśledziwszy poymać, za pośrednictwem Żandarmeryi, wprost do Sądu Policyi poprawczéy z Obwodu Warszawskiego Wydziału II. dostawić raczyli.

Opisy.

Jan Liedtkie wzrostu dobrego, liczący lat 22. Ewang: mówi po niemiecku i po polsku, twarzy ściągłey, blond, oczu niebieskich, nos krótki okrągły, czoła nizkiego,

włosów blond krótko spuszczonych, na prawey stronie twarzy ma wyrzut. Ubrany w kurtkę granatową, na przodzie suknem zielonem podszytą, na guziki żółte zapinaną, kamizelkę cycową kolorową w pasy zielone i w różnych wzorach, koszulę lnianą, spodnie płócienne białe, i pantalony granatowe, buty dobre, chustkę kolorową na szyi, i kapelusz wysoki na głowie ordynaryiny.

Michał Liedtkie, wzrostu średniego, liczący lat 28. Ewang: twarzy nieco ściągłey blond, zarasta na prawey stronie twarzy i brodzie, ma brodawkę, żółtawe wąsy, włosów ciemno blond na głowie, oczu szaro niebieskich, nosa okrągłego miernego, ubrany w kożuch stary siwy, kurtkę zieloną z guzikami żółtemi, kamizelkę granatową sukienną, spodnie sukienne innego koloru, i na spodku pod temiż płócienne, koszulę takąż, chustkę na szyi kolorową zieloną starą, bóty na nogach ordynaryine i kapelusz na głowie stary, mówi po niemiecku i po polsku. Radzieiowo dnia 1. Maja 1821 r. Woyciechowski Podsędek.

Turski Pisarz.

Pisarz Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni, iż Krystyna Fryderyka dwóch imion z Schultzów Hildebrandowa, wspólnie z mężem swoim Karolem Hildebrandem kupcem i Obywatelem Warszawskim, przy ulicy Podwale pod liczbą 469 mieszkaiąca, zamieszkanie zaś co do tego interessu u Krzywoszewskiego Mecenasa, przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod liczbą 445 w Warszawie obrane maiąca, i tegoż Krzywoszewskiego Mecenasa, do sprawy obecney o oddział maiątku iey od maiątku mężowskiego, sobie ustanowiaiąca, podała do Prezesa Trybunału tuteyszego, w dniu 17. Maja r. b. żądanie, o oddział maiątku iey od maiątku męża, i na takowe żądanie otrzymała w dniu 17. tegoż m. i r. od Prezesa Trybunału do popierania wzmiankowanego oddziału, na skutek artykułu 865. Kodexu postępowania sądowego upoważnienie, i na mocy takowego przeciwko temuż mężowi swemu o oddział maiątku swego drogą prawa czynić oświadczyła.

Czego wszystkiego wyciąg niniéyszy na skutek artyk: 866. kodexu postępowania sądowego, celem zawieszenia go w Izbie audyencyonalney Trybunału tuteyszego, tudzież umieszczenia go w mieyscach arty: 867. i 868. kodexu post: sądowego wskazanych, sporządzonym został.

Działo się w kancellaryi Pisarza Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiew: Mazowieckiego, dnia 19 Maja 1821 r. Wóytowicz Pisarz.